

поводъ на английския правовѣдъ Блягстонъ да тури Франция на единъ редъ съ Турция. — Въ нравственитѣ наредби: заразителния примѣръ на палата и на висшитѣ классове, който накара д' Аламбера да извика съ негодование: „Франция е заприличала на една ехидна всичко ѝ е както трѣбва, освѣнъ главата;“ а г-на де-Гибера да искаже съ отчаяние: „когато разврата е достигналъ до таквизъ размѣри, почти че нѣма вече надѣжда за едно възраждане.“ — Въ съдебната практика, злоупотрѣбението съ смъртното наказание, съ всичкитѣ му стѣпени на измѣчвания и въ всевъзможно разнообразни видове, споредъ званието на осѣденитѣ, жигосванието (клеимение), заточенията, закрититѣ сѣдопроизводства, простиране наказанието върху семействата, чрѣзъ конфискувания на имотитѣ и опозоривания. — Най сѣтнѣ, въ гражданскитѣ наредби, всякакъвъ видъ общественни неравенства, унижение на личността и насилното привързване къмъ опредѣлени земи.

Ето дѣ прѣимущественно трѣбва да се търсѣтъ причинитѣ на революцията, а не само въ бѣдствуванията, чейто помянникъ ний дадохме.

Революцията се е подигнала да добие свобода, а не да подобрява материалното си положение. Едно отъ доказателствата за това е, че въ времето когато тя избухна, благодарение успѣхитѣ на френската мореходность, бѣ настаналъ единъ периодъ на благосѣстояние, поне колкото се отнася до външната търговия. Друго едно доказателство е, че народното възраждане найде главнитѣ си дѣйци мѣжду буржуазната класа, която класа най малко тѣгляше отъ сиромашията и отъ разваленитѣ нрави.

Буржуазията, разгледана отъ економическа глѣдна точка, сѣстои отъ хора, които се поминаватъ отчасти отъ личния си трудъ, отчасти отъ спѣстиванието на прѣдшествовавшитѣ поколѣния. Тая срѣдна класа се